सर्गः ११ बिभ्रतोऽस्त्रमचलेप्यकुण्ठितं द्वौ रिपू ममममौसमागसौ। होमधेनुहरणाच्च हैहयस्त्वञ्च कीर्त्तिमपहर्त्तुमुद्यतः॥ ७३॥ क्षत्रियान्तकरणोपि विक्रमस्तेन मामवति नाजिते त्वयि। पावकस्य महिमा स गण्यते कक्षवज्ज्वलति सागरेपि यः॥ ७४॥ विद्धि चात्तबलमोजसा हरेरैश्वरं धनुरभाजि यत्त्वया। खातमूलमनिलो नदीरयैः पातयत्यपि मृदुस्तटद्रुमं॥ ७५॥

विभ्रत इति। मम द्वौ रिपू समागसौ तुल्यापराधौ मतौ किं॰ मम अचलेपर्व्वतेप्यकुण्ठितमप्रतिहतमस्त्रं शस्त्रं बिभ्रतोधारयतः कौ द्वौ होमस्य धेनोर्हरणात् हैहयोऽर्जुनश्च पुनः कीर्तिमपहर्तुमुद्यत उद्युक्तस्त्वं अत्र धेनुपदं वत्सपरं जहार वत्सं क्रोशन्त्यादिति भारतात्॥ ७३॥ क्षत्रियेति। तेन कारणेन क्षत्रियाणामन्तोनाशः क्रियते तेन तादृशोपि विक्रमः पराक्रमस्त्वयि अजिते सति मां नावति प्रीणयति तथाहि पावकस्याग्नेः महिमा सगण्यते यः कक्षे तृण इव सागरे समुद्रेपि ज्वलति॥ ७४॥ विद्धीति। च पुनरैश्वरं शैवं धनुर्हरेर्विष्णोरोजसाबलेन आत्तबलं हृतसारं विद्धि जानीहि यत्त्वया अभाजिभग्नं मृदुर्मन्दोप्यनिलो वायुर्नदीनां रयैर्वेगैःखातमवदारितं मूलं यस्य तं तटद्रुमं पातयति॥ ७५॥